

אמר עצמות...

הידעתם, רבותי, מהי סיבת הלפטיים בכל ערב בראיו הארץ-ישראלי שהוא משתק מתאום ואינו רוצה להשמיע קולו ?

הסיבה נעוצה לא במכונות האנטי-גליות הם ושלום, ולא בתכניקה האנטי-גלית, אלא פשוט מפני שהנציב אינו טאמין בנמטריות או בננטרופיקן. בעל הנמטריות שלי חקר ומצא כי השם המשמי של הראיו הארץ-ישראלי הוא **שירות** - אריו **ש**לש-חינה בנמטריות: **ש**ראם" נפירושו כאנגלית: **ש**תוק!" - והראיו **ש**ות ה.א.א. אבל לו היה שמו: **ש**ות ראיו ארץ ישראל בנמטריות: **ש**ראי" ומירושו ביהודיות: **ש**עמ!" היה הראיו הארץ-ישראלי **ש**ועמ."

הידעתם, כרתי ורבותי, מפני תסק במועט וכמו שאומרים הכריות:

"עם האכילה בא התיאבון" מכיון שהזעליה בידו לבטל את "ארץ ישראל" ולהפכה ל"אי". הוא ננסח עכשיו לבטל גם את הר"ת העלובים האלה.

זה מוכרני, את המעשה באותו משונה, שהמיר את דמו בעיניה קטנה והיהודים מכני העירית החלו לרדפו ולמדר את חיו, דהיינו ? היו דודים אחריו כרחוב וקוראים אותו בפול רם "המן" ! עד שרין המישומר אל הפרנסטוב (ראש העיר) והתחיינו לפניו על היהודים שהם מעליבים אותו בראש כל חוצות, כיה עשה הסדיסטוב? הוציא פקודת חמורה שכל מי ישתחו לקרא את המעמד בשם "המן" אחת דחו להמית."

ואולם היהודים לא אפרו נושא כזה עשו ? - כשהופיע המישומר ברוב חוב לא היו כועזאים ספיתם את הכלה "המן" אלא היו מסלסלים את

נוגזו ה"פור" הרשום על השם המן במעילת אסתר (פרק ג' פסוק י"ב). המישומר הכין את בוזת הניגון הוא ורין כדרכה ישראלי הפרנסטוב נחתה אונן לפניו נגד היהודים, שאינם מתים עם לנ מנות. מה עשה הפרנסטוב? הוציא פקודה שניה חמורה יותר, שכל מי שיעז להוציא מפיו קול נגדו של פורס בפני המעמד הריון היה חייב בנפשו.

ואולם היהודים שלנו נפלל על אכזאה חדשה וכשהופיע אותו משור כד לא הראו אחריו **ש**ע את השם "המן" ולא סילסלו עוד את ניגון ה"פור" כבתחילה אלא היו סנענעים ב א צ ט ע ס ומסלסלים מלמדת למעלה המישומר שלנו יתכונן תיטב את פירושו ה"מימיות" והתנועה נודתה הנו רח שוב אל הפרנסטוב.

שוב הם קוראים לך "המן" ? שאל הנני.

לא ! ענה המישומר. ישמא בניגונים הם שוב את ה"פור" שלהם ? לא ולא ! ענה המישומר. אלא שפעם הם סנענעים ב ד ר למן על ה"פור" כ"ל הפרנסטוב ככתפיו ואמר המישומר:

כ"ל את קריאת "המן" יכולתי לאמר עליהם ואפילו את ניגון ה"פור" חדרתי כבקשתך אבל אין חוק בעולם המונע את האדם לעד שות-תנועות בידו באוהי אם זהו חספני לא ירדתי לאסר גם את זה" לא אזכר.

את הנמשל הבינותם מסתמא בעצמכם. המישומר של ירושלים ענה "המן" שלנו !

כ"ל את "ארץ ישראל" אסרתי "מינשאן כאסראק", כ"ל לע-

שות-את רצונך והשתמשו היהודים רל ב"פור" בניגון "אי". אבל לאסור גם את זה" לא יא חביבי זאת לא איבדתי. אי-אמס"ר" (צ"ל ל"לארד)...

דברקש עם האיזונים של שכנינו על הפקוד העברי שהעיו להוציא בראיו "אי" את השם המפורש "ארץ ישראל" תוקינו הרבנים כפי הנר את לשונם קצת את נוסח התפלה בחג הפסח ומתאום: "אל תירא עבדך עקב" יאכרו עכשיו אח"כ" אל ירא ע ב ד י ע ח ק...

דלסוף הידעתם חביבי, כפני כ"ל נקראו ללונדון שישה חברים ? ישאמר: עברה ונעם וערה משלחת כלארי רעים. עברה ונעם וערה - שלשה; משלחת בלארי רעים.